

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12407/2023
04.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Јасмине Стаменковић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., град Крушевац, чији је пуномоћник Гордијана Анђелић Бинић, адвокат из ..., против туженог „ВМІ Adriatic“ ДОО Београд, кога заступа пуномоћник Рада Шакотић, адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 2681/22 од 17.11.2022. године, у седници одржаној 04.04.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 2681/22 од 17.11.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 2681/22 од 17.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу П 744/17 од 19.04.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да због материјалног недостатка црепа „Брамац медитеран“ (антик) са припадајућим фазонским комадима и кровном опремом, о свом трошку уклони уочене материјалне недостатке или му преда други одговарајући цреп без недостатака и исти о свом трошку угради на предметни стамбени објекат 1, спратности По+П+1, који се налази у централном и северном делу катастарске парцеле .. КО ..., у селу ..., кућни број .. . Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати укупно 82.500,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Гж 2681/22 од 17.11.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и предложио да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Посебна ревизија регулисана је чланом 404. Закона о парничном поступку –ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), којим је прописано да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је нашао да нису испуњени услови из члана 404. став 1. овог закона за изузетну дозвољеност ревизије јер из навода ревизије не произилази да постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба новог тумачења права, а тужилац уз ревизију није доставио нити се позвао на пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању судова сличној чињенично-правној ствари, па нема ни неуједначене судске праксе.

Предмет тражене правне заштите је чинидба у односу на произвођача због материјалног недостатка ствари. У ситуацији када је тужбени захтев тужиоца одбијен из разлога што тужилац на коме је терет доказивања није доказао постојање материјалних недостатака ствари (купљеног црепа) у смислу члана 479. ЗОО да би постојала одговорност произвођача и његова обавеза да недостатак уклони или преда другу ствар без недостатака, тужилац наводима ревизије уствари оспорава правилност утврђеног чињеничног стања што не може бити разлог за изјављивање посебне ревизије према члану 404. став 1. ЗПП.

Имајући у виду да одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависе од утврђеног чињеничног стања у конкретном случају, Врховни суд налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је у складу с тим одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради чинидбе поднета је 30.03.2017. стан године и у њој је вредност предмета спора означена на 100.000,00 динара, коју је прихватио и првостепени суд.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, а утврђена вредност предмета спора очигледно не прелази новчани цензус за дозвољеност ревизије прописан чланом 403. став 3. ЗПП, то је Врховни суд нашао да је ревизија тужиоца недозвољена.

Из наведеног разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**